Lietas Nr.11250037213

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Liepājā 2014.gada 12.augustā

Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

priekšsēdētāja S.Reinholde

tiesneši K.Stārasts un K.Līcis

tiesas sēžu sekretāre I.Treifelde

piedaloties prokurorei I.Ašmanei

zvērinātai advokātei S.Sprūdei

atklātā tiesas sēdē, pamatojoties uz apsūdzētā /pers. D/ aizstāvja, zvērināta advokāta Raita Mediņa iesniegto apelācijas sūdzību, apelācijas kārtībā izskatīja krimināllietu, kurā ar Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 8.maija spriedumu

/pers. D/,*personas kods /personas kods/,*

atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta 2.^{1}daļu, noteiktajam sodam pilnībā pieskaitīts sods pēc Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 7.aprīļa sprieduma un galīgais sods noteikts ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem un piespiedu darbu 266 stundām, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.^{1}daļu, piespiedu darbu noteikts izpildīt patstāvīgi uzreiz pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Soda termiņā ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks no 2014.gada 22.marta līdz 2014.gada 23.martam.

Nepilngadīgais /pers. D/atbrīvots no samaksas 54,78 EUR apmērā par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību tiesas procesā.

Vēl lietā atzīts par vainīgu un sodīts **/pers. F/**, *personas kods /personas kods/*, pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas un 314.panta pirmās daļas, kurš pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas kārtībā nav pārsūdzējis.

Pārbaudījusi lietas materiālus, Krimināllietu tiesas kolēģija

konstatēja

ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts, ka apsūdzētais /pers. D/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), kas saistīta ar iekļūšanu glabātuvē, un konkrēti:

2013.gada naktī uz 17.augustu, pirmstiesas procesā precīzāk nenoskaidrotā laikā, /pers. D/ nolēma izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu no glabātavas. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /pers. D/, atrodoties pie pilnīgi nožogotas mājas pagalma /adrese/, pārlēca pār mājas pagalma žogu, tādējādi iekļūstot glabātavā, kur tīši, slepeni, mantkārīgu tieksmju vadīts, nolaupīja /pers. G/ piederošo rokas somiņu EUR 11,38 vērtībā, kurā atradās mobilais telefons NOKIA 202 EUR 28,46 vērtībā ar divām SIM kartēm EUR 7,97 vērtībā, naudas maks EUR 14,23 vērtībā un nauda EUR 2,85, tādējādi nodarot /pers. G/ materiālo kaitējumu EUR 64,89 apmērā.

Šādas apsūdzētā /pers. D/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.

Lietā atzīts par vainīgu un sodīts arī **/pers. F/**, pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas un 314.panta pirmās daļas, kurš pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas kārtībā nav pārsūdzējis.

Par šo spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētā /pers. D/ aizstāvis, zvērināts advokāts Raitis Mediņš, lūdzot atcelt Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 8.maija spriedumu daļā par /pers. D/ noteikto sodu un noteikt /pers. D/ sodu piespiedu darbu veidā.

Aizstāvis sūdzībā norādījis, ka tiesas apgalvojums par to, ka /pers. D/ ir sodīts četras reizes ir nepamatots, jo, nosakot sodu un vērtējot personību, būtu ņemams vērā personas sodāmības tiesiskais statuss uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi. No lietas materiāliem redzams, ka uz 2013.gada 17.augustu /pers. D/ ir bijis sodīts tikai vienu reizi, turklāt sodāmība dzēsta, līdz ar to juridiski /pers. D/ uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi bijis nesodīts.

Aizstāvis norādījis, ka tiesas sēdē konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, kā arī tas, ka tieši /pers. D/ labprātīgi atlīdzinājis visu radīto kaitējumu. Turklāt uz lietas izskatīšanas brīdi /pers. D/ joprojām ir nepilngadīgs. Atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nav konstatējusi. Tādējādi nav saprotama tiesas motivācija, nosakot brīvības atņemšanas sodu. Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka /pers. F/ sods par divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, pie viena atbildību mīkstinoša un viena atbildību pastiprinoša apstākļa esamības noteikts piespiedu darbu veidā. Minēto sodu atšķirība uzskatāma par nesamērīgu un nepamatotu.

Apelācijas tiesas sēdē zvērināta advokāte S.Sprūde uzturēja zvērināta advokāta R.Mediņa apelācijas sūdzību uz tajā izteiktajiem argumentiem. Kā arī aizstāve norādīja, ka šobrīd apsūdzētais cenšas pierādīt sevi – strādā algotu darbu, kā arī veic tiesas noteiktos piespiedu darbus. Lūdza ņemt vērā arī to, ka apsūdzētais ir nepilngadīgs un rast iespēju nenoteikt /pers. D/ brīvības atņemšanas sodu.

Aizstāve lūdza arī /pers. D/ atbrīvot no samaksas valsts labā, par advokāta sniegto juridisko palīdzību, ņemot vērā viņa nepilngadību un ienākumu pagaidu raksturu.

Apsūdzētais/pers. D/ pievienojās aizstāvja apelācijas sūdzībai, paskaidroja, ka ir apņēmies laboties, neizdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus. Vēlas pabeigt 9.klasi un apgūt kādu specialitāti. Šobrīd ir iesaistījies pagaidu algotā darbā, kā arī strādā tiesas noteiktos piespiedu darbus. Noziegumus izdarījis pārsvarā drauga - /pers. F/ - iespaidā, ar kuru vairāk sakarus neuztur. Lūdz noteikt kā sodu piespiedu darbu.

Prokurore apelācijas tiesas sēdē atzina, ka nav pamata atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par noteikto sodu un lūdz sūdzību noraidīt.

Prokurore atzina, ka pirmās instances tiesa ir atbilstoši izvērtējusi apstākļus, kas ņemami vērā nosakot sodu, tai skaitā informāciju par sodāmību. Apsūdzētais ir trīs reizes sodīts, šobrīd tiesā atrodas vēl divas lietas, kurās /pers. D/ ir apsūdzēts par mantkārīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Tāpat apsūdzētais nav aktīvi iesaistījies iepriekš noteiktā soda izciešanā.

Prokurore norādīja, ka tieši brīvības atņemšanas sods ļaus sasniegt soda mērķi, lai atturētu /pers. D/ no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzībā norādītajiem motīviem, uzklausījusi apsūdzētā paskaidrojumus, aizstāves, un prokurores viedokļus un iepazinusies ar krimināllietas materiāliem iesniegtās sūdzības apjomā, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 8.maija spriedums atceļams daļā par /pers. D/ noteikto sodu.

Apsūdzētais atzīts par vainīgu smaga nozieguma izdarīšanā, par kuru likumā paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz pieciem gadiem, īslaicīga brīvības atņemšana, kā arī alternatīvie soda veidi – piespiedu darbs un naudas sods.

Ar savām darbībām /pers. D/ radījis kaitējumu cietušās mantiskajām interesēm, taču kaitējums ir atlīdzināts.

Tiesas kolēģija kā apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus atzīst: nodarītais kaitējums cietušajam labprātīgi atlīdzināts, kā arī apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi konstatēti netiek.

Apsūdzētais, līdz šinī lietā izskatāmā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanai, sodīts vienu reizi, bet sodāmība ir dzēsta. Kā arī apsūdzētais ir sodīts 2013.gada 1.novembrī, 2013.gada 10.decembrī u n 2014.gada 27.februārī, t.i., pēc šajā lietā izskatāmā noziedzīgā

nodarījuma izdarīšanas.

Tādējādi uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi - 2013.gada 17.augustu – /pers. D/ nav sodīts.

Vienlaicīgi šie spriedumi norāda, ka /pers. D/ 2013.gada augustā un 2014.gada sākumā ir turpinājis izdarīt noziedzīgus nodarījumus. Savukārt pirmās instances tiesa ir atzinusi par iespējamu /pers. D/ sodīt ar piespiedu darbu.

Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka par agrāk izdarītu noziedzīgu nodarījumu, pastāvot diviem atbildību mīkstinošiem apstākļiem un neesot atbildību pastiprinošiem apstākļiem, pirmās instances tiesas noteiktais brīvības atņemšanas sods, nav uzskatāms par samērīgu un atbilstošu ne noziedzīgā nodarījuma raksturam, ne apsūdzētā personībai.

Soda mērķis nav tikai personu sodīt, bet arī atjaunot taisnīgumu, aizsargāt sabiedrības drošību, resocializēt vainīgo personu. Atbilstoši valstī īstenotajai sodu politikai, kā arī starptautiskajai praksei – personu pāraudzināšana panākama ar pēc iespējas mazāk ierobežojošiem līdzekļiem. It īpaši tas ievērojams attiecībā uz nepilngadīgām personām. Tādējādi katrā gadījumā ir izvērtējama apsūdzētā vaina un attieksme pret nodarījumu, personas sociālais stāvokli, viņa sabiedriskā bīstamība, lai secinātu, vai brīvības atņemšana ir galējais un nepieciešamais līdzeklis soda mērķa sasniegšanai.

Tiesas kolēģija, ņemot vērā, noziedzīgā nodarījuma raksturu, to, ka apsūdzētais ir nepilngadīgs, viņa izteikto nožēlu par izdarīto un vēlmi laboties – mācīties un strādāt, atturoties no likumpārkāpumu izdarīšanas, atzīst, ka par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais /pers. D/ sodāms ar piespiedu darbiem.

Tā kā /pers. D/ ar Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 7.aprīļa spriedumu atzīts par vainīgu un sodīts vēl par citu noziedzīgu nodarīju izdarīšanu, tad galīgais sods viņam nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu. Nosakot piespiedu darbu stundu skaitu, tiesas kolēģija ņem vērā Krimināllikuma 50.panta trešās daļas nosacījumus, kas paredz, ja vismaz viens noziedzīgais nodarījums, kas veido noziedzīgo nodarījumu kopību ir smags vai sevišķi smags noziegums, galīgais sods tiek noteikts, pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Savukārt šī panta sestā daļa nosaka, ka šā panta kārtībā noteiktā galīgā soda kopējais apmērs vai laiks drīkst pārsniegt attiecīgajam soda veidam noteikto maksimālo soda apmēru vai laiku.

Izvērtējot apsūdzētā personību, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ņemot vērā, ka apsūdzētais šobrīd strādā pagaidu algotu darbu, tiesas kolēģija atzīst, ka galīgais sods nosakāms daļēji saskaitot šajā spriedumā noteikto sodu ar sodu pēc Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 7.aprīļa sprieduma. Vienlaicīgi kopējais soda apmērs pārsniegs Krimināllikuma 40.pantā noteikto piespiedu darbu maksimālo stundu ilgumu.

Atbilstoši Krimināllikuma 50.panta piektajai daļai, soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests.

Tādējādi soda izciešanā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiku no 2014.gada 22.marta līdz 2014.gada 23.martam un izciestais sods pēc Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 7.aprīļa sprieduma – 70 piespiedu darba stundas.

Apelācijas instances tiesas sēdē norīkojuma kārtībā apsūdzētajam /pers. D/ juridisko palīdzību sniedza zvērināta advokāte Sandra Sprūde, kurai, saskaņā ar iesniegto paziņojumu par juridiskās palīdzības sniegšanu apsūdzētajam, no valsts budžeta līdzekļiem izmaksājami 54,78 *euro*. Ņemot vērā, ka apsūdzētais ir nepilngadīgs, viņa ienākumiem ir pagaidu raksturs, kā arī ģimenes kopējo materiālo stāvokli, apsūdzētais atbrīvojams no šo izdevumu segšanas valsts labā.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 8.maija spriedumu atcelt daļā par /pers. D/ noteikto sodu.

/pers. D/ pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sodīt ar piespiedu darbu uz 100 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta trešo un piekto daļu galīgo sodu noteikt, piespriestajam sodam daļēji pieskaitot piespriesto sodu pēc Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 7.aprīļa sprieduma, un /pers. D/ sodīt ar piespiedu darbu uz 310 stundām.

Soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2014.gada 22.marta līdz 2014.gada 23.martam un izciesto sodu pēc Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 7.aprīļa sprieduma – 70 piespiedu darba stundas.

Atbrīvot apsūdzēto /pers. D/ no procesuālos izdevumu 54,78 EUR(piecdesmit četri *euro* un78 centi) samaksas valsts labā, par aizstāves S.Sprūdes sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā.

Pārējā daļā Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 8.maija spriedumu atstāt negrozītu

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 10 dienu laikā Augstākajā tiesā Krimināprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Pilns tiesas nolēmums pieejams no 2014.gada 26.augusta.

Tiesas sēdes priekšsēdētaja: S.Reinholde

Tiesneši: K.Stārasts K.Līcis